

Tahití i les illes de la Societat.

La darrera singladura, un cop hem abandonat les illes Tuamotu, ens porta fins a la mítica Tahiti. Tenim ganes de descobrir Papette, la capital, tot i que això suposi el retrobament amb aglomeracions de gent, amb trànsit de cotxes i altres coses a les que ja no estem acostumats. Aquesta és l'illa més important de la Polinèsia Francesa, on hi viu el major nombre d'habitants, i on hi ha l'aeroport internacional, convertint-la així en una illa de pas obligat per als visitants d'aquests idíl·lics paratges. Forma part de les illes de la Societat.

Lloguem un cotxe per veure els indrets més peculiars de Papette, on destaquen les platges en les que practiquen el seu esport preferit, el surf.

Aprofitem aquesta illa per solucionar problemes al veler. Les bateries no es carreguen com caldria i decidim canviar-les, doncs no sabem què ens trobarem a les properes illes que visitem.

Aquí ens retrobem amb el veler català Sikkim. En ell hi naveguen tres joves catalans que també estan fent la volta al món. Tot i sortir a les mateixes dates de Catalunya que nosaltres i fer rutes molt similars, només havíem coincidit amb ells a Almeria, quan encara estàvem al Mediterrani.

Tahití, Moorea, Raiatea, Tahaa, Huahine i Bora Bora.

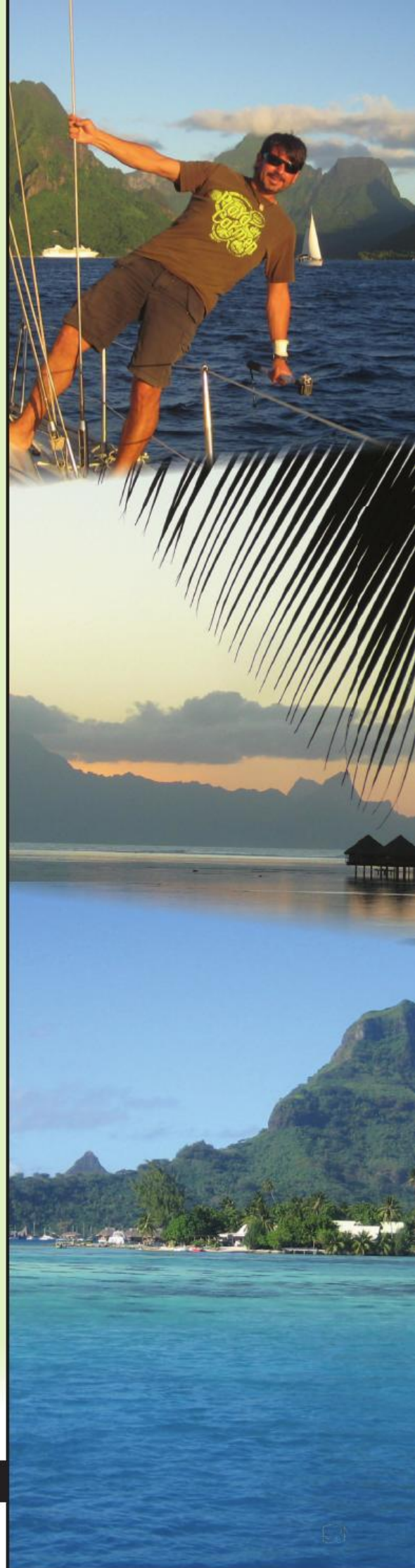
Acordem amb els companys del Sikkim que navegarem junts per les illes de la Societat, que estan formades per Tahití, Moorea, Raiatea, Tahaa, Huahine i Bora Bora. Ells han d'esperar l'arribada dels pares d'un tripulant, que venen de visita, i nosaltres avancem cap a Moorea i els esperem allà. El paisatge és espectacular i els fondejos bastant segurs. Aquesta zona està plena dels típics ressorts que surten a la tele, on tens l'habitació a un pam de l'aigua.

Després d'uns dies per Moorea decidim canviar d'illa i anem cap a Huahine. Naveguem tota la nit per arribar a la matinada al lloc escollit. Quan entrem al lagoon i naveguem en aigües tranquil·les, m'adono que alguna cosa no va bé. Sento una forta olor de goma cremada que ve del motor. No és normal i menys si tenim en compte que hem fet tota la travessa navegant a vela, a excepció de la darrera mitja hora. Per algun motiu, la botzina, que és la goma que impedeix que l'aigua de mar entri al veler, precisament pel lloc on l'eix travessa el casc, s'ha rescalfat. Això s'explica precisament perquè l'aigua no arriba fins allà i segurament hi ha alguna cosa que ho impedeix. A simple vista descobreixo restes de brossa al tub de refrigeració que hi ha abans de la botzina. Un cop netajat veig que l'aigua torna a circular correctament, però ara el problema està en que la botzina s'ha fos amb l'escalfor, i això fa que entri aigua a l'interior del veler.

Amb l'ajuda dels companys del Sikkim canvio la botzina, però el problema continua. Hi ha una fissura a la fibra i és per allà per on entra l'aigua. Aquest problema és el mateix que vàrem tenir a Panamà, i ara s'ha tornat a produir.

L'aigua entra gota a gota i això no em deixa estar del tot tranquil. Passem uns dies visitant Huahine i continuament vaig fent comprovacions per veure la quantitat d'aigua que entra. Sóc conscient que mentre l'eix no rodi, l'aigua que entrarà serà poca però... en el moment de posar el motor en marxa i fer rodar l'hèlix, no sé què passarà.

Aviat ho sabrem perquè hem decidit anar a Bora Bora. Si l'aigua continua entrant gota a gota, és possible que decideixi reparar-ho més endavant. Si empitjora, potser haurem de tornar a Tahiti.

Bora Bora

Salpem cap a Bora Bora, un dels destins més especials per a nosaltres. Bora Bora, a banda de ser considerada l'illa més bonica del món, també és el nom del nostre veler. El "Bora Bora" ens ha portat fins aquí i està a punt de conèixer l'illa que ens va inspirar per anomenar-lo d'aquesta manera. A més, coincidirà en una data molt especial.

El veler va néixer un 5 de juliol del 2003 i... si tot va com ha d'anar, el 5 de juliol de 2013 arribarem a Bora Bora per celebrar els seus 10 anys.

Novament fem un noranta per cent del trajecte a vela però, per fer l'entrada al lagoon, hem de tornar a posar el motor. Amb el rodament de l'eix veig que cada vegada entra més aigua.

Així no podem continuar. Com que ja s'està fent de nit, esperem l'arribada del Sikkim i anem a sopar, tenint clar que haurem de treure el veler de l'aigua i enfibrar novament.

Aquesta no era l'arribada al paradís somiat que ens havíem imaginat. El dia següent a primera hora del dia marxem cap a Raiatea, doncs hem sapigut que hi ha un port amb grua per poder treure el veler de l'aigua.

Per fi, després de diversos dies en sec, tornem a l'aigua. Han enfibrat i reforçat novament la fissura, però la nova botzina, procedent de París, encara no ha arribat. Amb la vella continua entrant una mica d'aigua, però ens garanteixen que podem navegar tranquil·lament fins que arribi la peça definitiva. Aprofitem per anar a Tahaa i tornem el dia previst a Raiatea per instal·lar la nova botzina.

Ara sí que tenim el problema resolt. Per fi podem tornar a Bora Bora, però aquest cop sense l'estrès que provoca saber d'una via d'aigua en el veler.

Hem perdut molts dies per tal de solucionar el problema i això ens condiona bastant, perquè en poc menys de 15 dies hem de ser a Tonga, on ens esperen uns amics. Els companys del Sikkim ja han marxat de Bora Bora però, via WhatsApp, ens recomanen les coses a visitar.

Investiguem una mica l'illa de Bora Bora i un dels dies optem per llogar unes bicis i fer la volta a l'illa. Són uns 32 km que es fan en unes 4 hores. Un vespre anem al típic restaurant Bloody Mary's, on freqüentment hi ha molts famosos. Com que no anem sobrats de diners no ens atrevim a sopar, però sí que prenem la beguda estrella del local, el "Bloody Mary".

La bellesa de l'illa no ens ha decebut, tot i que els problemes amb el veler no ens han deixat gaudir-la com es mereix.

Ara ens queden moltes milles fins arribar a Tonga, i a mig camí encara tenim les illes Cook i Niue. Si volem visitar alguna d'aquestes illes no podem passar més dies aquí, així que comencem a planificar la ruta, fem les compres oportunes per passar uns dies a mar, i ens despedim de l'illa que ha inspirat el nom del veler que ens ha portat fins aquí.

